

על התורה ועל העבודה

גליון תי"ט

ושלחו מנות לאין נכון לו, עד כאן לשונו. מורי כתב בספר תניא בהלכות חול המועד, חייב אדם לכבד חולו של מועד במאכל ובמשתה ובכסות ונקייה כשאר יום טוב, ומה שאמרו חכמינו ז"ל (אבות ג, יא), המבזה המועדות אחולו של מועד אמרו, עד כאן כל הנ"ל דברי קדושת אבא מורי ז"ל ה"ה בספר עמק ברכה [מדף ק"ט עד דף י"ג ע"ב] עיין שם: ספר השלי"ה הקדוש - מסכת סוכה - פרק נר מצוה (נ)

שבת חוה"מ - בשם החידושי הרי"ם זי"ע, שבת חול המועד הוא שבת גדול, שכל שבת נתהוה מימי החול שבת זה הוא נתהוה מימי היום טוב: ספר שיח שרפי קודש

שביעי של פסח - ...והנה אמרו רז"ל קשין מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף [פסחים קיח.], והנה ביום ההוא אשר מסוגל לנס גדול קריעת ים סוף, בקלות הוא יצו חסדו קדוש יעקב לגזור פרנסה טובה לישראל אפילו ח"ו אין בידם זכות כל כך, ושמעתי מפי קדוש מחותני הרב הקדוש מהרצ"ה מזידיטשוב זצוק"ל, מלאכת אוכל נפש שהתירה התורה בכל יום טוב, הנה נכתב בתורה אצל שביעי של פסח, כי קשין מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף, והנה לפי דברינו הנ"ל תשכיל בטוב טעם מנהג ישראל למנות פרנסי הדור בשביעי של פסח דייקא: ספר בני יששכר - מאמרי חדש ניסן - מאמר יג

אחרון של פסח - ראיתי לרב קדוש אחד שכתב הטעם שנקרא אחרון של פסח שמרמז לפסח דלעתיד, וגם שאף השפל שבישראל יכול לזכות בו, וכו'. ספר פרי צדיק לחג הפסח - אות נד

שבת אחר פסח - פרשת שמיני - ברוב השנים קורין פי שמיני בשבת שאחר פסח. י"ל הענין עפ"י הפסוק אנכי ה' אלקיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו. הרומז שעל ידי המצות אכילת מצה שצוה הוא ית' בעודם במצרים. שע"י יכניסו בקרבם האכילת מצוה לצרף נפשותם שיהיה בקרבם קדוש. וע"י מעלה אותם השיי ממדריגה למדריגה עד שיהיה כל מאכלם וכל עניניהם רק מדברים המביאים אל הקדושה. הנאמרים בסדרה הזאת. וזהו הרחב פיך ואמלאהו. על ידי המעלך מארץ מצרים. ולזה גם סיום פרשת המאכלים שבסדרה הזאת כתיב כי אני ה' המעלה אתכם מארץ מצרים וגוי והייתם קדושים. ואמרו ז"ל אלמלא לא העליתי את ישראל ממצרים אלא בשביל שלא יאכלו כו': תורת אמת

יומא דהילולא קדישא
הרה"ק ר' אהרן הגדול מקארלין זיעוכ"י
י"ט ניסן תקל"ב

לע"נ זקני הרה"ח ר' חיים יחיאל בן הרה"ק ר' ישראל
(סטאשיווער מגיד) זצ"ל - י"ט ניסן תש"ג

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025 Tel: 1-732-901-6225
ברשות ובהדרכת גדולי התורה chizuk@yeshivanet.com
לקבל הגליון, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפוי"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אח"כ ביותר מדי אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג,
Contact us for dedications, received by thousands worldwide & send in your friends numbers to receive a.s.a.p.

פ' צו - ופסט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן וגוי [ו ד]. פירש"י אין זו חובה אלא דרך ארץ וכו' בגדים שבשל בהן קדרה לרבו אל ימזוג בהן כוס לרבו. מדבר זה נראה דאף דיני דרך ארץ הם דינים גמורים וחיובים, וכהא דלתפילה צריך תקון בגדים, ואם לא עשה כן כשיכול ללבוש בגדים אחרים, הוא ח"ו כאינו יודע שמתפלל לפני המלך: דרש משה

פסח - השיר יְהִי לְכֶם פְּלִיל הַתְּקֵדֶשׁ חַג וְשִׁמְחַת לִבְךָ פְּהוֹלֵךְ פְּחִלִּיל לְבֹא בְּהַר ה' אֶל צוֹר יִשְׂרָאֵל: ספר ישעיה פ"ל פכ"ט

...וכך הוא הבטחה לישראל לעולם שבכל ליל פסח כבואם לאכול המצה והמרור וכל הסדר יזכו לעורר כן למעלה להמשיך עליהם בחי גילוי שכינה וקדושה של מעלה וזהו בחי ארץ ישראל כנ"ל. וכו' ספר תפארת שלמה על מועדים - רמזי פסח

החי הרי"ם זי"ע אמר בפסח שהי' להם האמונה ללכת במדבר לא זרועה ולא שאלו מהיכן יתפרנסו הוא זמן אשר כל אחד יוכל לקבוע בלבו האמונה עכ"פ מאן דיהיב חי יהיב מזונו. ולא שיהי' ראשם ולבם ברדיפות הפרנסה כמו בדורות הללו: ספר שיח שרפי קודש

מצה זו כו' שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ כו'. פי' כמ"ש חז"ל שהיו ח"ו נטבעין במ"ט שערי טומאה. וחמץ רמז ליצה"ר שאור שבעיסה. ועד שלא החמיצה עיסתן של ישראל נגלה עליהם אור הקדושה. וכמו כן בוודאי מתקיים בכל שנה ושנה. ולרמז זה איתא חוטפין מצה בלילי פסחים. כמ"ש בחפזון יצאת. שצריכין למהר להחזיק עצמנו במצות הנהוגין בליל פסח שמתעורר חסד הזה בכל שנה. כמ"ש ליל שמורים הוא: שפת אמת ספר ויקרא - לפסח - תרל"ט

חול המועד - ...דתנו רבנן את חג המצות תשמור שבעת ימים לימד על חולו של מועד שאסור בעשיית מלאכה דברי רבי יאשיה רבי יונתן אומר אינו צריך קל וחומר ומה ראשון ושביעי שאין קדושה לפניהן ולאחריהן אסור בעשיית מלאכה חולו של מועד שיש קדושה לפניהן ולאחריהן אינו דין שיהא אסור בעשיית מלאכה וכו': תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף יח/א

מצאתי בשם בעל היריאים זה לשונו, למדנו מכאן שכל שמחה הראויה וכל דבר שמחה המשמחו חייב אדם לעשות ברגל בכל דבר שלבבו מוצא שמחה וקורת רוח באכילה ושתייה וטיול, {על פי התורה והמסורה - הגהות המלקט} שכל דבר ששמחה היא לו חייב אדם לעשות. וכשם שחייב לשמוח בעצמו כך חייב לשמוח בניו ובנותיו ובני ביתו, שנאמר (דברים טז, יד), ושמחת בחגיך אתה ובנד ובתך. וכשם שחייב לשמוח בניו ובנותיו ובני ביתו, כך חייב לשמוח את אחרים עמו, שנאמר (דברים טז, יא), והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך. אמר הקדוש ברוך הוא ארבע בני בתים יש לך, בנד ובתך ועבדך ואמתך, אם אתה משמח את שלי אני משמח את שלך. וכן בעזרא הוא אומר (נחמיה ח, ז), לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים